

קבץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך הנחל נובע מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקונו העדרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל הרגה שיהיו נמצאים

בפי ששמענו וקבלנו מפה קדשו של
מרן מוהרא"ש שליט"א

על פרשת תיי שרה – התחדשות!

יצא לאור ערב שבת קדש פרשת תיי שרה תשע"ה
על ידי תלמידי מתיבתא 'חיבל הקדש' חסידי ברסקלב
עיר הקדש ירושלים תובב"א

הַפְתַּת לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוֹנְטָרַס הַקְדוֹשׁ הַזֶּה
וְכֵל סִפְרֵי אֲדָמוֹ"ר מוֹהַר"ן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְדוֹשִׁים:

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

בְּבִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסְלֵב

גָּלִיל.

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכָל הַקְדֵּשׁ

Mesifta Heichal Hakodesh

1129 – 42nd Street

Brooklyn N.Y. 11219

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע באמצעות הדוא"ל
breslovinternational@gmail.com

פְּרִשְׁת חַיֵּי שָׂרָה - גְּדֵלַת מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת

בהגיע פְּרִשְׁת חַיֵּי שָׂרָה, רָגִיל מוֹהֲרָא"ש נ"י לְדַבֵּר מִמְּעַלַת מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת, שִׁיחָה אָדָם חֲדָשׁ בְּעֵינָיו לְגַמְרֵי בְּכָל יוֹם, וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּבִרְיָה חֲדָשָׁה, וּכְתִיבֵנוּק שְׁנוֹלֵד דְּמֵי מִפְּשׁוֹ. כִּי מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת הִיא נִקְדָּה נְחוּצָה וְעִקְרִית בְּדַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, עַד שֶׁכְּמַעַט כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם, הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, תְּלוּיָה בָּהֶן, כִּי מֵרַב הַגְּעִי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, נוֹפְלוֹת עַל הָאָדָם בְּכָל עֵת, עֲצָבוֹת, עֲצָלוּת, וּמִרִירוֹת, הַפֵּל מִחִמַּת הָעֵבֶר שְׁלוֹ, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁכְּבָר נִזְקַן וְנִשְׁתַּרְשׁ בְּכָל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שְׁלוֹ, וְאֵי אִפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אוֹתָם כָּלֵל, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם בְּעֵינָיו כְּבִרְיָה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, אֵיזֵי אֵינֵן לוֹ שׁוֹם עֵבֶר כָּלֵל, רַק מִכְרִיז וְאוֹמֵר בְּקוֹל גְּדוֹל: "אֵיךְ הֵיבֵב אֶהֱן כּוֹן יַעֲצִמְנוּ?" "אֵיזֵי מִתְחִיל מֵעַכְשָׁיו?" "אֵל תִּבְלָבֵל אוֹתִי עִם הָעֵבֶר שְׁלִי כָּלֵל!"... וְאֵיזֵי מִצְּלִיחַ מְאֹד בְּכָל עֵנִינֵיו, כִּי אִפְלוּ אִם לֹא הַצְּלִיחַ עַד עַכְשָׁיו בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, וְהָיוּ לוֹ הֶרְבֵּה בְּשָׁלוֹנוֹת וִירִידוֹת, אֲבָל אִם אֵינֵן לוֹ עֵבֶר, לָמָּה לְבָלְבֵל עֲצָמוֹ עִמָּהֶם? הָעֵקֶר לַעֲשׂוֹת חֲשׁוֹן חֲדָשׁ מֵרַגַע זֶה, וְלַחֲטוֹף כָּל מַה שְׁיִכּוֹל בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, וְיִהְיֶה אֲצִלּוֹ יָקָר מִכָּל הוֹן, כָּל נִקְדָּה קְטַנָּה שְׁזוּכָה לְרַכֵּשׁ לְעֲצָמוֹ, שְׁחָרִי זֶה חֲלָקוֹ לְנִצְחָה, וְגַם אִפְלוּ בְּעַסְקִים גִּשְׁמִיִּים, הַמְּפַתַּח שֶׁל הַהַצְּלָחָה תְּלוּי בְּמִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת - שְׁלֹא יִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל, וְלֹא יִפּוֹל בְּדַעַתוֹ מַה שְׁלֹא

הצליח עד עכשו, רק יעשה התחלה חדשה בכל פעם, כאלו לא התחיל כלל מעולם, עד שיעלה בידו לפעל כל מה שירצה, ואז יראה נפלאות בכל מעשה ידיו.

וכל זה מרמז בהתחלת פרשת חיי שרה (בראשית כג, א): ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה, ופרש רש"י: בת ק' בבת כ', ובת כ' בבת ז', בלן שוין לטובה, ומסביר מזהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות תפלין, הלכה ה' אות לה), שזהו הגלוי הנפלא של מדת התהחדשות, שאפלו אם אדם בן ק' שנה, יהיה בעיניו כבן כ' שנה, ואם הוא בן כ' שנה, יהיה בעיניו כבן ז' שנה, כי כל שנותיו שוין אצלו לטובה, שהרי מחדש עצמו בכל יום ויום, וכל יום חשוב אצלו כמו שנה חדשה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ב ע"ב): 'יום אחד בשנה, חשוב שנה', ובכל יום חי חיים חדשים, כאלו קבל מתנה של שנה חדשה מאת השם יתברך, ועל ידי זה מצליח מאד בכל עניניו.

ואמר מוהר"א ש"נ, שרבנו ז"ל היה חדוש נפלא בענין זה של התחדשות, שהיה חי חיים חדשים בכל עת ורגע, וכמו שמתאר רבנו ז"ל את העור הקדוש שבספורי מעשיות (מהו בעלירם מעשה י"ג יום א'), שזה מרמז על רבנו ז"ל בעצמו: "אני זמן מאד, ועדן אני יניק לגמרי, ולא התחלתי עדן לחיות כלל, ואף על פי בן אני זמן מאד", עין שם, כי רבנו ז"ל היה חי חיים חדשים בכל עת, והיה משיג בכל פעם

שיחות מוהר"א"ש

השגות חדשות, שלא השיג כלל מעולם, ועל בן הכריז רבנו ז"ל ואמר (שיחות הר"ן סימן נא): "אלט טאר מען נישט זיין! אסור להיות זקן, הן חסיד זקן, הן צדיק זקן! ואנשי שלומנו רגילים לומר, ששיחת רבנו ז"ל (תני מוהר"ן סימן רמז): "חדוש במוני עדין לא היה בעולם", מלבד פרוש הפשוט, גם מרמז על מדת ההתחדשות, שבן אדם שיחדש עצמו בכל עת ורגע במוני – לא היה בעולם, כי רבנו ז"ל היה בדבר זה חדוש נפלא. ורבנו ז"ל מוריש לכל מקרביו פח זה להתחדש בכל עת ורגע, ומי שהולך בדרכי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, זוכה למעם קצת מנעם זיו יקרת מדה זאת – לשפח מפל העבר שלו, ולהתחדש בכל עת בכריה חדשה ממש, וזה נותן לו פח עצום לסבל את כל מה שעובר עליו בחייו, ולחטף המון נקודות טובות של תורה, תפלה מצוות ומעשים טובים, כי עקר התרשלות בני אדם בלמוד התורה, ובגמק התפלה, הוא רק מחמת מדת ההתישנות, שבכך התישן אצלו הרגלו הרע, וחושב בדעתו: "הלא אתמול לא למדתי טוב, ואתמול לא התפללתי טוב, ולכן גם היום יהיה כך" ... אכל פשיש לאדם מדת ההתחדשות, אזי אין לו "אתמול" כלל, ולא אכפת לו מה שהיה עמו מקדם, רק קם בזריזות גדולה, ואומר: "אני נולדתי עכשו בכריה חדשה, לכן אחטף את כל מה שאוכל בעבודת השם יתברך", וכן עושה בכל יום ויום, שאף פעם אינו מבלבל עצמו מן העבר שלו, כי הוא בריה חדשה ממש, ואזי מצליח מאד בכל עניניו.

ומוהרא"ש נ"י רגיל לפרש על פי זה את דברי המדרש (בראשית רבה נח, א), שרפי עקיבא היה דורש, והיו אנשים מתנמנמים בשעת הדרשה, ורצה לעורר אותם, ולכן אמר דבר פלא בתוך הדרשה: "מה ראתה אסתר שתמלך על מאה ועשרים ושבע מדינה? אלא תבא אסתר שהיתה בת בתה של שרה, שהיתה מאה ועשרים ושבע שנים, ותמלך על מאה ועשרים ושבע מדינות!" וכששמעו האנשים שבדרשה דבר פלא כזה – פלם התעוררו מן השינה. ולכאורה יפלא למה עורר אותם רפי עקיבא דוקא עם ענין זה של קב"ז שנה של שרה אמנו, וגם מהו הקשר בין קב"ז שנה של שרה אמנו, לקב"ז מדינות שמלכה עליהן אסתר המלכה?

אבל לפי הגלוי הנ"ל, של עצם נחיצות מדת ההתחדשות בעבודת השם יתברך בכל יום, מוכן הענין מאד, כי בשרפי עקיבא ראה בני אדם מתנמנמים בשעת הדרשה, הבין שעדין לא השיגו מדת ההתחדשות כלל, ועל כן נופלת עליהם שינה בעת הדרשה, ואין נכנסים דבורי הצדיקים באזניהם כלל, ולכן התחפם לעורר אותם עם מדתה של שרה אמנו, שהיא מדת ההתחדשות, שעליה מעידה התורה: בת ק' כבת כ', ובת כ' כבת ז', שכלם שוים לטובת, שהיתה חדשה בעיניה בכל עת. והביא להם דגמא נפלאה מאסתר המלכה, שמלכה על קב"ז מדינות של מלכות אחשורוש, ועוררה את נשמות ישראל משינתם. כי בימי אחשורוש, שכבר עברו עליהם כמעט

שיחות מוה"רא"ש

שבעים שנה של גלות בבל, אחר חרבן בית המקדש, נפלה עליהם שינה גדולה ברוחניות, כי עדין לא ראו ישועה, ונדמה להם שהתישנו בגלותם, ולא תהיה להם ישועה, וכמו שאמר חזון תרשע (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד" וגו' – 'אלהיהם של אלו ישן הוא', ורצה להפיל עליהם שינה רוחנית, חם ושלום. אבל אסתר ומרדכי ידעו שעקר הישועה שלהם תלויה במדת ההתחדשות, שיעשו נשמות ישראל התחלה חדשה ולא יסתכלו על העבר שלהם כלל, וכך למדו אותם להתחונן בתפלה אל השם ותברך, ואל יחישו על העבר שלהם כלל, ועל ידי זה הצילו אותם מעצת המן ואחשוורוש, ונתהפך המצב, שאסתר המלכה מלכה על כל מדינות אחשוורוש, והפיתה חיים חדשים בכל היהודים אשר בכל מדינות המלך. נמצא, שזה היה עקר פחה של אסתר המלכה – שלמדה משרה אפנו – עצם פח מדת ההתחדשות. ובלמוד הזה רצה רבי עקיבא לעורר כל העם שהיו בדרשה, מן השנה, שיפירו מעלת מדת ההתחדשות בכל עת, ויבינו היטב, שבשעה שזוכים לשמע דברי תורה מפי צדיק, ראוי שיהיו נעזרים עם כל חושיהם לגמרי, ולקבל התעוררות אמתית לעבודת השם ותברך מכל דבור שלו.

על בן אשרי הקונה בנפשו מדת ההתחדשות בכל עת, ואף פעם אינו מבלבל את עצמו עם העבר שלו, רק מתחיל "מעבשיו", עם התעוררות חדשה, והוא בעיניו כבריית חדשה, כי אז יצליח מאד בכל

דַּרְכֵי, הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְעוֹלָמוֹ יִרְאֶה בְּחַיֵּיו, אֲשֶׁרֵי לוֹ
וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ.

הַזְדַּמְנוּת נִפְלְאָה!

”הַמִּשְׁתַּתַּף בְּהַדְפֵּסֶת ”אֲשֶׁר
בַּנְּחָל”, (אף כַּמָּה אַנְשִׁים בְּנֶחֱד), יִזְכֶּה
לְיִשׁוּעָה בְּכֹל עֲנִין שִׁיֶּצְטָרֵךְ...”

(כ"ק מרן מוהרא"ש ש"ש"א)

לְנִטְיִילַת חֵלֶק בְּהַדְפֵּסֶת הַפְּרָכִים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל 'אֲשֶׁר בַּנְּחָל':

052-7622316